

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060206

DOM
2021-03-19
Stockholm

Mål nr
P 11072-19

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Vänersborgs tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2019-09-30 i mål nr P 3670-19, se bilaga A

PARTER

Klagande

AB Eidar, Trollhättans bostadsbolag, 556049-7611
Box 928
461 29 Trollhättan

Ombud: C A

Motparter

1. Byggnads- och trafiknämnden i Trollhättans kommun
Gårdhemsvägen 9
461 83 Trollhättan

2. Kihlbergs Fastighetsförvaltning F7 KB, 969673-2966
Lerum Skogshult
461 92 Trollhättan

Ombud: M M

SAKEN

Tillsyn avseende sopkärl på fastigheten X i Trollhättans kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Byggnads- och trafiknämndens beslut den 25 april 2018 i ärende nr SBF 2016-000900, § 164, att avskriva ärendet.

Dok.Id 1633255

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50 E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		måndag – fredag 09:00–16:30

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

AB Eidar, Trollhättans bostadsbolag (AB Eidar) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ska förklara att bolagets två sopkärl placerade i betongskåp på fastigheten X i Trollhättans kommun inte är ett bygglovspliktigt upplag och fastställa nämndens beslut att avskriva ärendet.

Byggnads- och trafiknämnden i Trollhättans kommun har medgett att mark- och miljödomstolens dom ändras i enlighet med överklagandet.

Kihlbergs Fastighetsförvaltning F7 KB (Kihlbergs Fastighetsförvaltning) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

AB Eidar har anfört detsamma som i mark- och miljödomstolen med i huvudsak följande tillägg och förtydliganden:

De två sopkärlen i betongskåp står på AB Eidars mark, inom AB Eidars fastighet X i Trollhättans kommun. AB Eidar har totalt två sopkärl på fastigheten – ett för källsortering av matavfall och ett för restavfall. Avfallslösningen inom X fungerar väl och uppfyller alla krav enligt gällande regelverk. Betongskåpen är lätta att flytta och från brandsäkerhetssynpunkt har kärnen bästa tänkbara placering.

Sopkärlen är inte bygglovspliktiga. Två sopkärl utgör inte ett upplag enligt 6 kap. 1 § 2 plan- och byggförordningen (2011:338), PBF. Inte heller bedriver AB Eidar deponering av avfall på sin gård. Två sopkärl inbegrips inte heller analogt i begreppet container. En bygglovsplikt är betungande för den enskilde och därför bör tolkningen av de aktuella bestämmelserna vara strikt. De avtalsservitut som finns, där fastigheterna Y och X är ömsom härskande och tjänande, hindrar inte heller att betongskåpen med de två sopkärlen är placerade på det sätt som skett.

Till stöd för överklagandet har AB Eidar i Mark- och miljööverdomstolen gett in bl.a. ett utlåtande av professor emeritus Ulf Jensen vid Lunds universitet och ett yttrande av Norra Älvsborgs Räddningsförbund från 2016.

Kihlbergs Fastighetsförvaltning har anfört detsamma som i länsstyrelsen med i huvudsak följande tillägg och förtydliganden:

På Kihlbergs Fastighetsförvaltnings fastighet, Y, finns ett bostadshus med totalt 17 lägenheter. Det är ett stort antal boende och hushåll som berörs av AB Eidars sophantering. Bostadshusen på fastigheterna Y och X är byggda på sådant sätt att de omsluter de båda innergårdarna med en bergsplåt i mitten. X har ingen egen inkörsport. Y:s innergård är förhållandevis liten och smal och mäter endast ca 90 kvadratmeter. Den gemensamma fastighetsgränsen skär rakt igenom Y:s innergård i nord-sydlig riktning. Ett avtalsservitut från 1945 ger Y rätt att nyttja den obebyggda delen av X. Ett annat avtalsservitut ger X rätt att använda Y:s inkörsport och gårdsplan som ”in- och utfartsväg”.

Räddningstjänsten har inte besiktigat skåpen av betong på X utan utgått från fotografier när yttrandet utformats. Även om sopkärlen i plast inuti betongskåpen kan flyttas för hand, så kräver de omslutande betongskåpen en kranbil eller motsvarande för att hanteras. Det är betongskåpen som kräver bygglov, inte plastkärlen som är placerade inuti skåpen. Som mark- och miljödomstolen har funnit kan betongskåpen likställas med ett litet förråd, för vilket det krävs bygglov. Det är inte antalet sopkärl som är bestämmande för bygglovsplikten. Det ligger i sakens natur att två sopkärl kan skapa betydligt större olägenhet än 18 sopkärl beroende på närheten till bostäder, sopkärlens utförande, handhavande och annan boendemiljöpåverkan. Sopkärlen utgör deponering av avfall.

Sopaneläggningen skapar synnerligen allvarliga olägenheter för de boende på Y. Det handlar dels om visuella och estetiska störningar, dels om att sopaneläggningen genererar buller och andra störande ljud, odörer och kraftigt ökad nedskräpning. Anläggningen skapar vidare en känsla av instängdhet, otrivsel och frånvaro av lugn och ro. Dessa olägenheter har fullständigt förstört utemiljön för de boende på Y,

som inte längre kan använda innergården på ett ändamålsenligt sätt. Olägenheterna är av stadigvarande karaktär och ständigt pågående. Soplanläggningen innebär även en ekonomisk olägenhet, eftersom den påverkar fastighetens marknadsvärde. Dessutom utgör soplanläggningens placering ett intrång i servitutsrätten.

Mot bakgrund av de synnerligen allvarliga olägenheter som AB Eidars sopkärl orsakar finns det skäl att anta att bygglov inte kommer att ges. Redan den omständigheten att det finns alternativa placeringar, som skulle leda till att nuvarande betydande olägenhet skulle upphöra, torde leda till att bygglov inte ges.

Till stöd för sin talan har Kihlbergs Fastighetsförvaltning gett in bl.a. avtal om servitut och ett besiktningsutlåtande av Bygg och Fastighetskonsult AB.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Den fråga som Mark- och miljööverdomstolen främst ska pröva är om utplaceringen av två betongskåp, i vilka två hjulförsedda sopkärl står uppställda, kräver bygglov och om det därmed finns skäl för nämnden att ingripa mot åtgärden.

Av den utredning som parterna har gett in i målet framgår bl.a. följande: De aktuella betongskåpen är ca 170 cm höga och 140 cm djupa. De har tillsammans en bredd av drygt 200 cm. På marken upptar de en sammanlagd yta om ca 3 m². De är placerade på en asfalterad yta på den delen av fastigheten X som gränsar mot fastigheten Y.

Området omfattas av en stadsplan från 1944 som gäller som detaljplan. Betongskåpen kan flyttas, men det krävs då en kranbil eller en liknande anordning. Sopkärlen som placerats inuti skåpen är avsedda för dels källsortering för matavfall, dels restavfall. Kärlen töms en gång per vecka och de körs då över Y:s gårdsplan och genom dess inkörsport ut på gatan för vidare hantering. Kihlbergs Fastighetsförvaltning förvarar egna hjulförsedda sopkärl av plast, omgärdade av ett plank, i närheten av de angivna betongskåpen.

Mark- och miljödomstolen har ansett att de två betongskåpen utgör ett upplag och att åtgärden att ställa upp skåpen därmed kräver bygglov enligt 6 kap. 1 § 2 PBF. I den

angivna bestämmelsen anges att bygglov krävs för bl.a. upplag. Det finns dock ingen definition av begreppet upplag i PBF. En bestämmelse med ett innehåll motsvarande det i 6 kap. 1 § 2 PBF fanns tidigare i 8 kap. 2 § i den äldre plan- och bygglagen (1987:10), ÄPBL. I förarbetena till den bestämmelsen finns ett resonemang om ordets innebörd, men inte heller där finns någon definition som kan tillämpas på en anläggning som den nu aktuella (se prop. 1985/86:1 s. 685).

Kravet på bygglov för upplag i 6 kap. 1 § 2 PBF har föreskrivits med stöd av 16 kap. 7 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL. Enligt sistnämnda bestämmelse får regeringen meddela föreskrifter om att det, utöver det som följer av 9 kap. 2-7 §§, krävs bygglov för bl.a. andra anläggningar än byggnader, om anläggningarna genom sin storlek eller funktion kan ha en betydande inverkan på omgivningen. Utformningen av bemyndigandet sätter alltså en gräns för bygglovsplikten enligt PBF, som endast kan avse anläggningar som genom sin storlek eller funktion kan ha en betydande inverkan på omgivningen. De aktuella betongskåpen har inte vare sig genom sin storlek eller genom sin funktion en betydande inverkan på omgivningen. Skåpen utgör därför inte ett sådant upplag som är bygglovspliktigt enligt 6 kap. 1 § 2 PBF (jfr Mark- och miljööverdomstolens dom den 29 juni 2016 i mål nr P 1290-16).

Även om betongskåpen inte är bygglovspliktiga kan det ändå finnas skäl för nämnden att ingripa, om utplaceringen av skåpen strider mot PBL eller mot föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av PBL. Varken länsstyrelsen eller mark- och miljödomstolen har, med den utgång som målet haft i de instanserna, kommit in på frågan. Kihlbergs Fastighetsförvaltnings klagomål har dock i första hand handlat om att betongskåpen med sopkärnen genom sin placering ger upphov till betydande olägenheter för de boende på Y. Parterna har argumenterat om den påstådda olägenheten både i de tidigare instanserna och i Mark- och miljööverdomstolen. Frågan är alltså väl utredd. Mot den bakgrunden anser sig Mark- och miljööverdomstolen inte vara förhindrad att pröva även frågan om åtgärdens förenlighet med PBL i övrigt och då i synnerhet med 2 kap. 9 §.

Hushållsavfallet från X tas om hand och placeras i sopkärnen i betongskåpen i avvaktan på tömning. Av utredningen framgår att skåpen har luckor av metall som kan

stängas. Konstruktionen med slutna skåp hindrar att skadedjur tar sig in till sopkärlen och att lukt från soporna tränger ut. Även om olägenheter i form av ljud och lukt samt viss påverkan på utemiljön kan uppstå till följd av skåpen och dess placering, bedömer Mark- och miljööverdomstolen att dessa olägenheter måste betraktas som ringa och som något som de boende på Y måste räkna med. Betongskåpen med sopkärl kan därför inte anses utgöra en sådan betydande olägenhet som anges i 2 kap. 9 § PBL. Inte heller i övrigt kan åtgärden anses strida mot PBL eller mot föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Sammanfattningsvis finner Mark- och miljööverdomstolen att utplaceringen av betongskåpen inte kräver bygglov och att åtgärden inte heller i övrigt strider mot PBL eller mot föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av lagen. Nämnden har därför haft fog för sitt beslut att inte ingripa mot betongskåpen med stöd av PBL. Mark- och miljödomstolens dom ska därför ändras och nämndens beslut fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Fredrik Ludwigs, Mikael Hagelroth och Ingrid Åhman, referent, samt tekniska rådet Ewa Andrén Holst.

Föredragande har varit Lina Vogel.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2019-09-30
meddelad i
Vänerns borg

Mål nr P 3670-19

PARTER

Klagande

AB Eidar, Trollhättans bostadsbolag
Box 928, 461 29 Trollhättan

Ombud: C A

Motparter

1. Byggnads- och trafiknämnden i Trollhättans kommun
Gårdhemsvägen 9, 461 83 Trollhättan

2. Kihlbergs Fastighetsförvaltning F7 KB
Lerum Skogshult, 461 92 Trollhättan

Ombud: M M

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länstyrelsen i Västra Götalands läns beslut 2019-08-19 i ärende nr 403-23020-2018, se [bilaga 1](#)

SAKEN

Återförvisning

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

Byggnads- och trafiknämnden i Trollhättans kommun (nedan nämnden) beslutade den 25 april 2018 att inte ingripa efter anmälan om uppställda sopkärl och kärlskåp på fastigheten X i Trollhättans kommun.

Kihlbergs Fastighetsförvaltning F7 KB (Kihlberg) överklagade nämndens beslut till Länsstyrelsen i Västra Götalands län (nedan länsstyrelsen) som i beslut den 19 augusti 2019 upphävde nämndens beslut och visade ärendet åter till nämnden för vidtagande av tillsynsåtgärder.

YRKANDEN M.M.

AB Eidar, Trollhättans bostadsbolag (Eidar) har överklagat länsstyrelsens beslut och yrkat att mark- och miljödomstolen, med ändring av länsstyrelsens beslut, ska avslå Kihlbergs vid länsstyrelsen framställda yrkanden. AB Eidar har åberopat samma omständigheter och grunder som i länsstyrelsen och därutöver anfört bl.a. följande.

De två sopkärlen i betongskåp står på Eidars mark, inom Eidars fastighet X i Trollhättan. Totalt har AB Eidar två sopkärl. Ett kärl för källsortering av matavfall och ett kärl för restavfall. Avfallslösningen uppfyller alla krav enligt gällande regelverk. I Trollhättans kommun krävs inte bygglov för två sopkärl i två betongskåp inom en hyreshusfastighet. Kihlbergs fastighet Y har servitutsrätt att nyttja den obebyggda delen av Eidars fastighet som gårdsutrymme. Eidars fastighet X har servitutsrätt att nyttja vägen ut till gatan över Y. Fastigheterna har alltså servitut där de ömsom är tjänande, ömsom är härskande. Inget av de servituten ger ensamrätt; såväl gårdsutrymmet som vägen ut från hyreshusen till gatan nyttjas gemensamt. Båda parterna måste ha sopkärl inom fastigheterna till sina hyresgäster. Båda parternas sopkärl är placerade i området närmast gatan. Eidars sopkärl står i två betongskåp med två dörrar, vilket minskar lukt och sanitära olägenheter från kärnen samt ökar brandsäkerheten. Kärlen är så stora att de inte fylls eller blir överfulla mellan tömningsintervallen.

Eidars sopkärl måste inte flyttas med kranbil eller motsvarande. Eidars fastighetsskötare rullar ut kärlden från betongskåpen och kör dem manuellt till en annan fastighet som Eidar äger, på andra sidan gatan, där de hämtas. Med sin nuvarande placering nära gatan slipper kärlden rullas över hela gården. Restavfall töms varje måndag och matavfall varje torsdag. Minst två gånger i veckan kan alltså Eidars fastighetsskötare kontrollera att området är städlat och väl underhållet. Nuvarande placering av Eidars två sopkärl skapar en totalt sett effektivare och säkrare markanvändning av gårdsutrymmet jämfört med motpartens föreslagna placering. Innan betongskåpen med sopkärlden stod där de står idag på Eidars fastighet så nyttjades inte dessa tre kvadratmeter av hyresgäster, varken som trivselyta med sittplatser, lekutrustning eller liknande, sannolikt eftersom motpartens sopkärl i plast stod och alltså står bredvid.

Fotografier från gården visar att Y kan nyttja den obebyggda delen av Eidars fastighet som gårdsutrymme, inklusive uteplatsen, och att Eidar har en välskött fastighet där sopkärlden, inom Eidars fastighet, inte medför någon betydande olägenhet för de boende, bilaga 1. I ärendet framställer motparten uppenbart felaktiga påståenden, såsom att Eidar i princip är tvungen att begå brott för att sköta sin sophantering och att Eidars hyresgäster olovligen beträder Kihlbergs mark när de slänger sina sopor. Kärlden ligger med god marginal inom Eidars fastighet och Eidars fastighet har som sagt servitutsrätt att nyttja vägen ut till gatan över Y.

Eidars två sopkärl varken begränsar framkomligheten eller blockerar räddningstjänstens angrepps- och räddningsväg. Räddningstjänsten har besiktigt kärlden. I Norra Älvsborgs Räddningstjänstförbunds yttrande den 9 juni 2016 står det följande om Eidars sopkärl: "De större slutna kärlden, som av fotografierna att döma verkar vara förankrade i mark och konstruerade av obrännbart material, står enligt stadsbyggnadsförvaltningens anteckningar på ett avstånd av 4,5 meter från fasad. Därför bör de inte utgöra någon större risk för brand och brandspridning till byggnaden." Ur brandsäkerhetssynpunkt har kärlden bästa tänkbara placering. En placering närmare fasaden är inte lämplig.

Av 6 kap. 1 § 2 plan- och byggförordningen (2011:338), PBF, framgår att bygglov krävs för upplag. Vid införandet av motsvarande bestämmelse i den äldre plan- och bygglagen (1987:10), ÄPBL, angavs i förarbetena att anläggningar för deponering av avfall och liknande brukar betraktas som upplag (se prop. 1985/86:1 s. 685). I ett avgörande från Mark- och miljööverdomstolen den 29 juni 2016, mål P 1290-16, hade en bostadsrättsförening ansökt om bygglov för en upplagsyta med 18 sopkärl. Runt upplagsytan avsåg man även bygga en avskärmande konstruktion mellan 1,1 och 1,8 meter hög. Domstolen gjorde i det fallet bedömningen att uppställningen av de 18 sopkärlen utgjorde ett bygglovspliktigt upplag samt att den avskärmande konstruktionen utgjorde ett bygglovspliktigt plank. Mot denna bakgrund har länsstyrelsen gjort bedömningen att bygglov i förevarande ärende krävts. I Eidars fall är det emellertid fråga om två sopkärl som står i betongskåp för att minska risken för brand och lukt. Det går inte att jämföra två sopkärl med 18 sopkärl. Två sopkärl i betongskåp utgör varken en anläggning för deponering av avfall, som ska betraktas som en byggnad eller ett byggnadsverk enligt 1 kap. 4 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL, eller ett upplag enligt 6 kap. 1 § 2 PBF. Det krävs därför varken bygglov enligt 9 kap. PBL eller bygglov eller anmälan enligt 6 kap. PBF för sopkärlen.

Gällande praxis i inte bara Trollhättans kommun utan även övriga kommuner i landet är att två sopkärl inte kräver bygglov. Betongskåpen är inköpta av San Sac AB som årligen säljer mer än 1 000 skåp för sopkärl på den svenska marknaden. S D VD vid San Sac AB, intygar att bygglov i de flesta kommuner aldrig krävs för skåpen för sopkärl och att den näst vanligaste hanteringen är bygglov inte krävs så länge skåpen har maximalt tre till fyra dörrar. Eidars skåp har enbart två dörrar. Eidars skåp är också lätta att flytta vid behov. Utlåtandet från S D bekräftas t.ex. av Göteborgs Stads Stadsbyggnadskontor, enligt vilket avfallshantering med sopskåp för mer än tre kärl kräver bygglov. Vid samtal med Eidars ombud den 6 september 2019 har stadsarkitekten tillika bygglovschefen Dragan Danilovic bekräftat att bygglov inte krävs i Trollhättans kommun när det handlar om färre än tre sopkärl. Han informerade också om att Stadsarkitektkontoret

i Trollhättan under år 2019 utrett frågan och kommit fram till att det saknas skäl att ändra praxis i denna fråga.

Eidar är Trollhättans kommunala bostadsbolag med stor erfarenhet av att välja lämplig placering av sopkärl. Någonstans måste Eidars sopkärl placeras inom fastigheten. Vald placering följer gällande regelverk och praxis. Inte heller servitutsändamålet hindras av sopkärlen. Eidar måste ha två sopkärl till sina hyresgäster och dessa kärl har placerats med hänsyn till både bästa tänkbara markanvändning och brandsäkerhet. Det saknas anledning att ändra på gällande praxis i Sverige. Placering av två sopkärl i betongskåp inom en hyreshusfastighet är varken bygglovlovs- eller anmälningspliktigt.

Till stöd för överklagandet har redovisats fotografier, yttrande från brandingenjören F M och utlåtande från S D, VD vid San Sac AB.

DOMSKÄL

Vad mark- och miljödomstolen har att bedöma är om länsstyrelsen haft fog för att återförvisa ärendet till nämnden. Huvudfrågan i målet är om dessa två sopkärl är bygglovspflichtiga.

Enligt 9 kap. 8 § första stycket 1 PBL krävs bygglov i den utsträckning som framgår av föreskrifter som har meddelats med stöd av 16 kap. 7 § PBL. Enligt den senare bestämmelsen får regeringen meddela föreskrifter om att det, utöver vad som följer av 9 kap. 2–7 §§ PBL, krävs bygglov för bl.a. andra anläggningar än byggnader, om de genom sin storlek eller funktion kan ha en betydande inverkan på omgivningen. Avsikten med bestämmelsen har bl.a. varit till att sådana anläggningar som tidigare reglerats i 8 kap. 2 § ÄPBL ska regleras genom förordning (se prop. 2009/10:170 s. 513). Begreppet anläggning är inte definierat i PBL eller PBF (jfr 1 kap. 4 § PBL). I lagens förarbeten anges att termen anläggning i PBL i enlighet med rättspraxis får anses täcka de flesta konstruktioner i samhället – med undantag för skyltar och ljusanordningar (se prop. 2009/10:170 s. 144). Mark- och miljödomstolen bedömer att de aktuella sopkärlen ska anses utgöra anläggningar.

Av 6 kap. 1 § 2 PBF framgår att det krävs bygglov för att anordna, inrätta, uppföra, flytta eller väsentligt ändra upplag och materialgårdar. Den bestämmelsens föregångare återfinns i 8 kap. 2 § första stycket 2 ÄPBL. Av förarbetena till PBL framkommer att bestämmelserna om krav på lov för andra anläggningar än byggnader och krav på anmälan för vissa åtgärder ska ligga på förordningsnivå, bl.a. så att förteckningen av bygglovspliktiga anläggningar lättare och snabbare kan anpassas till efter hand uppkomna nya behov utifrån förändringar i tiden. Det framkommer dock inte att någon ändring avseende tillämpning varit avsedd (se prop. 2009/10:170 s. 135f). Förarbetena till 8 kap. 2 § första stycket 2 ÄPBL torde därmed alltså vara vägledande i fråga om vad som ska anses utgöra ett upplag.

Av förarbetena till 8 kap. 2 § första stycket 2 ÄPBL framkommer bl.a. följande: Det saknas anledning att frånga dagens generella krav på bygglov för upplag. I byggnadsstadgan (1959:612), BS, anges inte närmare vad som avses med upplag. Departementschefen gjorde en närmare precisering av vad som skulle avses med uttrycket och anförde att ”en vedstapel eller ett måttligt förråd av byggnadsmaterial för en förestående reparation” som en villaägare lade upp på sin tomt inte kunde betraktas som upplag (se prop. 1959:168 s. 138). Endast om upplaget var mera permanent eller omfattande skulle det betraktas som upplag. Ett litet förråd skulle betraktas som upplag, om det är permanent. Endast sådant som lagras utomhus kan betraktas som upplag och upplag torde endast föreligga när uppläggningsen i någon mån är självständig i förhållande till annan verksamhet. Anläggningar för deponering av avfall och liknande brukar betraktas som upplag. Kravet på bygglov bör i allt väsentligt ha samma omfattning som enligt byggnadsstadgan (1959:612), BS. Som exempel på sådan olägenhet som kan förhindra inrättandet av upplag kan nämnas risken för anhopning av råttor och andra skadedjur. (Se prop. 1985/86:1 s. 684 och 685).

Av 6 kap. 2 § första stycket 5 PBF framgår att det trots 1 § inte krävs bygglov för att anordna, inrätta, uppföra, flytta eller väsentligt ändra en anläggning som avses i 1 § 2, om det är fråga om en anläggning av liten omfattning i form av en eller flera containrar i omedelbar närhet till en pågående verksamhet inom ett industriområde

och anläggningen inte placeras närmare gränsen än 4,5 meter. Av bestämmelsen framgår e contrario att redan en container kan utgöra ett bygglovspliktigt upplag.

Mark- och miljööverdomstolen har i dom den 29 juni 2016 i mål P 1290-16 funnit att uppställning av 18 sopkärl utgjort ett bygglovspliktigt upplag enligt 6 kap. 1 § 2 PBF. Sopkärl kan således träffas av den aktuella bestämmelsen.

Av de bilder som Eidar åberopat där sopkärlen mätts med måttstock framgår att de tillsammans tar upp drygt två meter i bredd och att de är cirka 178 centimeter höga vid den högsta punkten. Sopkärlens djup har inte mätts, men framstår vid en okulär besiktning ungefär motsvara höjden vid den högsta punkten. I volym kan de två sopkärlen enligt mark- och miljödomstolens bedömning anses motsvara ett litet förråd. Mark- och miljödomstolen delar länsstyrelsens bedömning i fråga om att de två aktuella sopkärlen måste anses ha fått en mer permanent placering. Dessa omständigheter talar för att sopkärlen ska anses utgöra ett bygglovspliktigt upplag. Utöver vad som ovan angetts talar också den omständighet att ett av sopkärlen avser matavfall för att sopkärlen ska anses utgöra ett bygglovspliktigt upplag, då sådan olägenhet som kan förhindra inrättandet av upplag kan vara risken för anhopning av råttor och andra skadedjur. Eftersom det är fråga om sopkärl bedömer mark- och miljödomstolen att anläggningen genom sin funktion kan ha en betydande inverkan på omgivningen (jfr 16 kap. 7 § PBL).

Mark- och miljödomstolen anser på grund av det ovan anförda att de aktuella sopkärlen ska anses utgöra ett sådant upplag som enligt 6 kap. 1 § 2 PBF kräver bygglov. Eftersom sopkärlen inte är placerade inom ett industriområde är anläggningarna inte bygglovsbefriade enligt 6 kap. 2 § första stycket 5 PBF. Mot denna bakgrund bedömer mark- och miljödomstolen att länsstyrelsen har haft fog för sitt beslut att återförvisa ärendet till nämnden för vidtagande av adekvata tillsynsåtgärder. Överklagandet ska alltså avslås.

Mark- och miljödomstolen anmärker att det av handlingarna i målet inte framkommer att Kihlbergs redan vid nämnden framfört att sopkärlen och

kärlskåpen medför olägenheter för omgivningen, utan att detta framförts först vid överklagandet till länsstyrelsen. Det ankommer dock på nämnden att efter återförvisningen vidta adekvata tillsynsåtgärder även i detta avseende.

ANVISNINGAR FÖR ÖVERKLAGANDE, se bilaga 2 (MMD-02)
Överklagande senast den 21 oktober 2019

Gustaf Strand

Rolf Dalbert

I domstolens avgörande har deltagit tingsfiskalen Gustaf Strand, ordförande, och tekniska rådet Rolf Dalbert. Föredragande har varit beredningsjuristen Maria Aldegren.